



Siniša Brlas rođen je 4. listopada 1969. godine u Virovitici gdje je završio osnovnu i srednju školu. Potom je upisao studij psihologije na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu gdje je i diplomirao 1995. godine s temom „Neki indikatori posebnosti likovnih umjetnika“. Hrvatski je branitelj iz Domovinskog rata. Oženjen je, otac dvoje djece, živi i radi u Virovitici.

U odgojno-obrazovnom sustavu 2006. godine napredovao je u zvanje stručnog suradnika psihologa-mentora. U sustavu visokog školstva 2015. godine izabran je u naslovno nastavno zvanje predavača za znanstveno područje društvenih znanosti, polje psihologija.

Radno iskustvo stjecao je od 1995. godine kao stručni suradnik psiholog u osnovnim školama Vladimira Nazora u Virovitici i Petra Preradovića u Pitomači, u Centru za socijalnu skrb Virovitica (kao psiholog u referadi za brak i obitelj), u Policijskoj upravi virovitičko-podravskoj (kao službenik za skrb o stradalnicima Domovinskoga rata) te kao stručni suradnik psiholog u Industrijsko-obrtničkoj školi Virovitica. Sada je zaposlen u Zavodu za javno zdravstvo „Sveti Rok“ Virovitičko-podravske županije kao psiholog u Djelatnosti za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti sa zaštitom mentalnog zdravlja.

Od 2000. do 2005. godine, te ponovno od 2008. godine, član je Povjerenstva za suzbijanje bolesti ovisnosti Virovitičko-podravske županije. Od 2000. godine član je stručnoga tima Centra za sprječavanje i suzbijanje ovisnosti u Virovitici, od 2005. do 2009. godine i voditelj je ovoga Centra, a od 2020. godine je vršitelj dužnosti voditelja u Djelatnosti za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti sa zaštitom mentalnog zdravlja u Zavodu za javno zdravstvo “Sveti Rok” Virovitičko-podravske županije. Od 2012. godine član je Vijeća za prevenciju u lokalnoj zajednici Virovitičko-podravske županije, a od 2019. godine član je i Županijskog tima za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u Virovitičko-podravskoj županiji. Član je Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva. Godine 2002. godine Zavod za školstvo Republike Hrvatske imenovao ga je voditeljem Stručnoga vijeća stručnih suradnika srednjih škola Virovitičko-podravske županije, a od 2006. godine i voditeljem Međužupanijskog

stručnog vijeća psihologa u osnovnim i srednjim školama Virovitičko-podravске, Bjelovarsko-bilogorske i Požeško-slavonske županije. Od 2000. godine nakratko je bio u predsjedništvu županijskog ogranka Matice hrvatske. Od 2006. do listopada 2010. godine član je Upravnog odbora Društva psihologa Virovitičko-podravске županije i dopredsjednik Društva. Tijekom 2011. godine Ured za suzbijanje zlouporabe droga Vlade Republike Hrvatske imenovao ga je u Stručnu radnu skupinu za izradu Nacionalne strategije suzbijanja zlouporabe droga za razdoblje od 2012. do 2017. godine.

Ima višegodišnje iskustvo i kao vanjski suradnik niza institucija, i to Centra za socijalnu skrb Virovitica u provedbi mjera nadzora nad izvršenjem roditeljske skrbi i pojačane brige i nadzora, srednjih škola u nastavi psihologijske skupine predmeta (Gimnazije Petra Preradovića u Virovitici, Strukovne škole Virovitica, Srednje škole Pitomača, Industrijsko-obrtničke škole Virovitica i Tehničke škole Virovitica), Učeničkog doma u Virovitici i Osnovne glazbene škole Jana Vlašimskog u Virovitici u pripremi pripravnika za polaganje stručnih ispita te Hrvatske obrtničke komore Virovitičko-podravске županije, Otvorenog učilišta u Zagrebu i više privatnih učilišta u sustavu obrazovanja odraslih. Od 2010. godine suradnik je Agencije za odgoj i obrazovanje u projektu „Prevenција ovisnosti u odgojno-obrazovnim ustanovama“. Od 2007. do 2009. godine volontira kao psiholog u Domu za psihički bolesne odrasle osobe Borova. Bio je imenovan i sucem porotnikom Općinskog suda za mladež u Virovitici. Također ima višegodišnje iskustvo rada u ispitivanju javnog mnijenja u Republici Hrvatskoj (kao suradnik-anketar više agencija), kao i u izdavačkoj djelatnosti (bio je voditelj marketinga i prodaje prvih nezavisnih novina u Virovitičko-podravskoj županiji pod nazivom “Fabula” te suradnik časopisa Matice hrvatske “Zavičaj”, a svojom knjigom „Kako pronaći izlaz; vodič za pomoć u suzbijanju ovisnosti među djecom i mladima“ potaknuo je izdavačku djelatnost Zavoda za javno zdravstvo „Sveti rok“ Virovitičko-podravске županije).

Posebno se ističe u humanističkom višegodišnjem radu s osobama koje su u doticaju sa sredstvima ovisnosti i u području proaktivne skrbi o mentalnom zdravlju (kao član stručnoga tima Centra za sprječavanje i suzbijanje ovisnosti i Djelatnosti za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti sa zaštitom mentalnog zdravlja), na području zaštite djece i mladih u okviru provedbe mjera nadzora nad izvršenjem roditeljske skrbi i pojačane brige i nadzora (kao voditelj više desetaka ovih mjera pri Centru za socijalnu skrb Virovitica) te u sustavu skrbi o psihički bolesnim odraslim osobama (kao volonter u Domu za psihički bolesne odrasle osobe Borova).

Završio je više edukacija, a posebno se ističu edukacije: "Psihologijska procjena; nalaz i stručno mišljenje psihologa", „Mladi i nasilje u obitelji i školi“, "Depresija - bolest svih generacija", „Nenasilno rješavanje problema“, „Razvoj i evaluacija programa u području problema ovisnosti u skladu s Europskim standardima za kvalitetnu prevenciju zlouporabe droga (EDPQS)“, „Zdravstvena pismenost u području mentalnog zdravlja djece i mladih (PoMoZi Da)“, kao i „Edukaciju za izradu ispitnih pitanja za majstorske ispite u području radne pedagogije u okviru Hrvatske obrtničke komore“.

Do sada je napisao ili sudjelovao u pisanju više od dvadeset knjiga. Više od polovine toga broja su autorske knjige, a ostale su u koautorstvu. Samostalno je autor niza knjiga iz područja psihologije ovisnosti i zaštite mentalnog zdravlja, jednog rječnika ovisnosti te jednog srednjoškolskog udžbenika. Više je njegovih knjiga otkupljeno od strane Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske i nevladinih udruga, a Terminološki opisni rječnik ovisnosti kao jedini rječnik ovisnosti u našoj zemlji i regiji od 2019. godine je i pomoćno nastavno sredstvo u hrvatskim školama.

Osim toga, autor se bavi istraživačkim radom vezanim uz pitanja djece i mladih (osobito u području rizičnih ponašanja djece i mladih), posljednjih dvadeset godina osobito se bavi

psihologijom ovisnosti, a autor je ili koautor i većega broja stručnih i popularno-znanstvenih članaka u različitim publikacijama, koautor je i većega broja različitih stručnih i popularnih publikacija te je vlastitim radovima ili u koautorstvu aktivno sudjelovao na nizu domaćih i inozemnih kongresa, konferencija, simpozija, sajмова zdravlja i drugih stručnih skupova.

Za svoj stručni rad dobio je niz priznanja i nagrada, a osobito se ističu: visoko priznanje Hrvatskog psihološkog društva „Marulić; Fiat Psychologia“ koje je za osobito vrijedan doprinos razvitku i promicanju hrvatske primijenjene psihologije dobio 2010. godine, zatim priznanje Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske za suradnju s probacijskim sustavom koje je dobio 2018. godine, a kruna njegove karijere do sada je Psihologijska nagrada Zlatni grb Hrvatskog psihološkog društva za 2020. godinu koju je dobio kao najprestižnije javno priznanje za svoj stručni rad i za osobito vrijedan doprinos razvitku struke.